

Willemoes Olsen 1916—1991

Willemoes Olsen, fiskimaður, Funningi, andaðist 23. november 1991, 75 ára gamal. Yngstur av 7 systkinum. Foreldur hansara vóru Jóan Magnus í Funningi og Gudrun, sum ættað var úr Skopun.

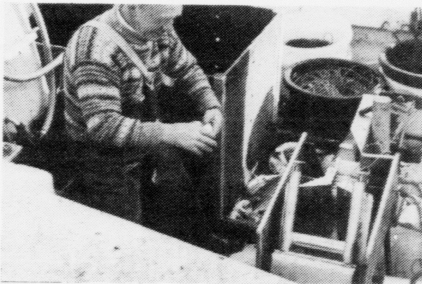
Fjórta ára gamal fór Willemoes til skips við Gjár Sofusi, tað var í deyðsiglaratiðini og við deyðsiglara var Willemoes fletsu árin við sluppi «Signhild», sum bróðurin Robert fordi. Seinni fór hann við enskum trolarum, «Acorna», «Star of Wave» og «Bella Buchan» og eisini var hann við «Brimnes» og «Skálanes» til hann í 1948 fór á skiparskúla.

Undir krignum royndu fáir trolarar undir Føroyum. Ta einu ferðina við «Bella Buchan» vóru teir álopni av týskum bumbuflogfórum, teir lógu tá í Djúpunum og reinsaðu, men vóru ikki raktir.

Í fimtiárunum var Willemoes bestimaður við «Havfarinum», sum Bernhard Hansen í Fuglafirði fordi, á sildaveiðu norðanfyri og eisini var hann á sildaveiðu við «Lunar Bow» og «Mars». Umframt var hann sum flekjari við týskum, enskum og íslenskum trolarum og eisini var hann tey árin við norskum linibátum.

Seinni, í seksti- og sjevtiárunum, róði hann út í Grønlandi um sumrar, síðsta ferð hansara í Grønlandi er á sumri 1981. Bestu fiskiárin í Grønlandi vóru miðskeiðis í sekstiárunum — í 1973 fer fiskurin reiðiliga at minka har.

Vetrarnar róði Willemoes út úr heimbygdini Funningi — vanliga avreiddu teir í Fuglafirði hjá Pidda og onkuntið í Klaksvík — og so heimaftur til Funnings, tað vóru treytirnar tá.

Willemoes á seinasta fari sínum.

Á vári 1985 keypti hann saman við soninum Magnusi glasfipurbát, 29 fót. Við honum róði hann út ell árin, til báturin varð seldur á jolum 1990. Tá var eingin at taka eftir hann í Funningi — og heilsuni var reiðiliga farið at bila, tá var Willemoes farin um tey 73.

Tá onkur helt fyrri við Willemoes, at einsamallur átti hann ikki at farið við bátinum, var hann knappur at svara: «einsamallur — eg befali meg í Jesusar hendur — og nú fari eg».

Og so helt hann avstað. Vestur á Møl við snellu — á sumri mest við linu — ella út á Norðhavið.

Undir krignum og aftan á kriggið eisini fóru teir eystur á Hvannasund at dreggja eftir øðu — og komu teir ofta søkkkladnir heim aftur við 7-mannafarinum. Øðuna goymdu teir á sjónum, í sekkjum. Fast kræklingapláss var annars inni í Húsafjørð.

Vandaferðirnar vóru eisini. Ta einu ferðina Sigfred, bróðurin og Willemoes vóru á útróðri, brast hann á av útnyrðingi; ikki kundi leggjast inn á Funningsfjörð, fyrr enn komið var suður á hálvan fjörðin — eingin hevði tá roknað við, at teir spurdust aftur. Døpur var eisini hendingin, ta ferðina Willemoes var við týska trolaranum «Hover». Teir tóku upp manningina av týskum trolara, sum sigldi á sker uttanfyri Føroyingahavnina — eingin av manningini, 20 í tali, komu frá tí við livinum.

Javnaðarmaður var Willemoes, stillari floksins bæði til lögting og fólking.

23. november 1991 legði Willemoes árnar inn, 75 ára gamal. Føddur í Funningi 14. august 1916.

Mona og Willemoes giftust 29. nov. 1941; nærur 50 ár høvdu tey livað í hjúnalag, 6 vóru bornini og eingin teirra varð búgvandi í Funningi. Døttur, Veronika býr í Sveriki, Gudrun og Jórur í Danmark. Synirnir, Julian býr í Klaksvík,

Á brúnni á Nordafar, har hann legði upp mangan góðan fongin.

Magnus í Hósvík og Kristian, sum er yngstur, býr í Havn.

Vinsælur var Willemoes og fróur maður, kundi vera bersøgin, men einki duldi hann. Dugdi væl at taka til og hittinorðaður.

Heimsælur sum fáur nýtti Willemoes hvørja stilla stund fáast kundi heima.

Allastaðni, har hann hevði verið, heima sum úti, hevði hann gott orð á sær. Við skaldinum kunnu vit heilsa honum:

*Havið átti mín longsul og dreym,
skjótt bar eg ár á bordi;
síðan lærði eg at kenna streym
at stýra og halda snøri.*

*Síðan kom eg til útróðrar fyrstu ferð
ein morgun, náttúran øll svav;
tá lá fyrri mær ein alfogur verð,
eitt dragandi, endaleyst hav.*

Frið lýsa vit yvir minnið um Willemoes Olsen úr Funningi.

j.

Minningarorð um Mortan Müller

Tað vóru tung boð at hoyra, at Mortan var farin.

Eitt tað fyrsta, ið eg legði til merkis, tá eg byrjaði at arbeiða á flogvøllinum í 1972, var at serliga nógvir suðuroyingar ferðaðust um flogvøllin. Hetta vóru serliga sjómenn, sum fyrst og fremst sigldu við norskum trolarum.

Ikki var tað so sjáldan, serliga upp undir høgtíðirnar, at teir komu heim við leiguflogfari, fyri síðani at fara avstað aftur aftan á høgtíðina.

Tað var soleiðis, eg kom at kenna Mortan. Frá fyrsta degi av, tú kom á tal við hann, var tað sum tú hevði kent hann leingi.

Altíð positivur og í góðum lag, bæði tá hann var á veg heim til konu og børn, eins og tá hann var á veg yvir aftur til yrki sitt.

Eisini tá gav hann sær stundir til at tosa við ein og út frá hesum samrøðum fekt tú eina greiða fatan, hvi Mortan hevði starvast so leingi fyrri sama felag. Tí sjálvt um tað fyrst og fremst vóru heimferðirnar og tann tíðin, hann hevði saman við familjuni, sum gleddu hann mest, so duldi hann ikki fyrri hvussu væl honum dámdi sitt arbeiðspláss.

Saknurin hjá starvsfeløgum og reiðarii at hava mist henda vinsæla álitismann er stórur. Men allarstørstur er saknurin hjá tykkum, sum eftir sita.

Við djúpastu samkenslu.

Frank

Skóthúsið KAMBUR á Kambsdali

Húsinu eru væl útgjörð og vælegnað til legur og skeið við upp til 60 luttakarum.

Skúlar, barnagarðar, feløg og onnur, sum vilja leiga húsinu, kunnu venda sær til skrivstovuna, tlf. 11075.

**KFUM-SKÓTARNIR
Í FØROYUM**
Tlf. 11075 - Hoydalsvegur 6
Postbox 1080 - 110 Tórshavn